„FOTBALUL NU SE POATE SUSTRAGE VIEȚII"

INTERVIUL NOSTRU CU NICOLAE PETRESCU

O discuție cu Nicolae Petrescu are un farmec special. Motivul? E una din rarele situații în care fotbalul se eliberează de infinitele lui momente subiective. E, dacă vreți, un joc abstract, un joc fără bare, un joc lipsit de numerul strident al arbitrului, un joc pe care-l urmărești cu plăcere și pe care subsemnatul îl așteaptă la răstimpuri ca un fel de eliberare, după nenumăratele partide și dueluri în care un singur gol în plus sau în minus determină, cu candoare, saltul de la Pitolemeu la Galileu sau vice-versa.

(Pentru mereu noile promoții ale iubitorilor fotbalului, amintesc că profesorul de limba română Nicolae Petrescu a jucat timp de 20 de ani la Juventus, pînă la război, apoi a fost antrenor, a condus și echipa națională, în cuplu, prin 1957 — dacă sînteți curioși, vă furnizez și cîteva rezultate: 1—1 cu U.R.S.S. la Moscova, 1—1 cu Iugoslavia la București, 2—1 cu Grecia la Atena — și a desfășurat multă vreme o intensă muncă de cercetare în cadrul unui registru larg, evitînd întotdeauna dilletantismul care te pîndește ori de cîte ori încerci să prinzi cel mai versatil dintre jocuri — fotbalul — în legile științei).

În speranța că mă veți ierta pentru această paranteză pedantă, dați-mi voie să lansez prima întrebare:

— Cum vi se par jucătorii noștri de azi? Mă gîndesc și la faptul că, există două păreri diametral opuse: una îi plasează pe fotbaliștii români în zona lui Bobby Charlton, cealaltă îi fixează la demisolul Europei.

— Ambele păreri sînt doar... spectaculoase și dovedesc că au fost emise în minutul 91, cu ochii încă la tabela de marcaj.

— De ce îi plasați doar „undeva la mijloc"?

— Pentru că fotbaliștii noștri joacă, în general, cu 60 la sută (și chiar mai puțin) din valoarea lor.

— Asta e și părerea tribunelor. Dar care e cauza?

— Mai bine zis cauzele, pentru că, socotesc eu, există două cauze care se condiționează: 1. Antrenamentele nu sînt adecvate posibilităților noastre și 2. Formele de stimulare nu sînt adecvate temperamentului nostru.

— E o simplă impresie?

— Nu. E rodul unor cercetări care au început acum 18 ani, în tabăra de la Bistrița, unul din colaboratorii mei fiind pe atunci viitorul antrenor al campioanei mondiale de handbal, Ion Kunst-Ghermănescu.

— Vorbeați de antrenamente neconforme...

— Asta nu e o noutate. Uităm mereu că tipul de reacție rapidă, un Pîrcălab, un Năsturescu, un Dumitriu, un Dumitrache nu pot fi aruncați într-o retortă cu tipul Constantin, Petescu sau Neacșu. Tipul de viteză arde mai repede și recuperează mai greu. Și totuși, am urmărit deseori antrenamente în care jucătorii primului tip erau supuși, marți, lucrului de viteză. Pentru mine, ideea că organismul poate reîncepe efortul ÎNTOTDEAUNA după 24 de ore este falsă și periculoasă. Un Nunweiller III sau un Dan Coe nu pot fi termene de comparație, după cum într-o ascensiune turistică, de pildă, în capul coloanei nu se află sportivul cel mai rapid, ci reprezentantul „de mijloc" al grupului.

— Credeți că această nivelare...

— Dă-mi voie... Acesta-i doar un aspect... Aș vrea să nu uităm nici măcar o clipă că imensa majoritate a jucătorilor noștri uită că oboseala nu se termină o dată cu meciul. Celebra zi de luni, care era pe vremea mea ziua fotbaliștilor, a murit de mult, pentru că miercuri joci cu W.B.A. sau cu Trnava, și această miercuri e în 90 la sută din cazuri mai dificilă ca duminica care a trecut.

— Și ce-i de făcut?

— Dacă nu se elimină „frînele" de care vorbeam la început, cele două, orice discuție devine inutilă, adică o simplă beție de cuvinte, care nu rezolvă precizia pasei și forța șutului.

— Vorbeați despre celebra zi de luni a fotbaliștilor de pe vremuri. Credeți că astăzi consumul fizic al fotbaliștilor e mai mare?

— Eu am fost un jucător de viteză. Vintilă a fost un half mai rapid decît toți cei de astăzi. N-aș spune că consumul fizic actual e mult mai mare. În schimb, consumul nervos e infinit mai mare.

— ?!

— Prețul victoriei a crescut enorm. Apărările au străbătut drumul de la pisică la tigru în arta marcajului. Pe de altă parte, fotbalul are astăzi o uriașă rezonanță în opinia publică. Iar jucătorii sînt obsedați de ce va spune lumea. Pe vremea mea, dormeai ca un pui în ajunul unui meci cu F.C. Austria. Astăzi, nimeni nu mai doarme în ajunul barajului pentru intrarea în divizia C. Asta e o situație obiectivă. FOTBALUL NU SE POATE SUSTRAGE VIEȚII. Ce era București anilor 1930? O trăsură... Un clopot de tramvai... O plimbare la Șosea. Apropo de Șosea. Te rog să mă crezi că de vreo 20 de ani n-am văzut fotbalist plimbîndu-se la Șosea. Parcă l-am zărit o dată pe Constantin, cu cărucior, pe Romei... În rest — nimeni. Ce mult aș vrea să-l văd pe Dinu sau pe Dumitru cu o fată de braț... Văd însă că nu mai e la... modă. Totul trebuie să se petreacă foarte repede, potrivit tempo-ului 1968. Această viteză perpetuă obosește. Iată de ce jucătorii din Capitală sînt cei mai expuși uzurii și se pierd în foarte multe cazuri. Iată de ce Arsenal din Londra sau Anderlecht din Bruxelles se antrenează în pădure.

NICOLAE PETRESCU
văzut de
Neagu RADULESCU

— Bine, dar asta e o realitate mondială... Și totuși, Asparuhov sau Adamec...

— Bulgarii sînt mai tineri decît noi în fotbal. Și, în afară de asta, jucătorii lor au mai puține certitudini de pe urma balonului rotund. În ceea ce-l privește pe Adamec, trebuie să admitem că predecesorii lui au avut întotdeauna o valoare deosebită, care i-a adus de două ori la un pas de „Cupa Jules Rimet". Dacă n-o să ținem seama de aceste realități, o să înălțăm un munte de decepții care ne va demobiliza în continuare.

— Cu alte cuvinte...

— Cu alte cuvinte, prin eliminarea celor două „frîne" de care vorbeam, trebuie să creștem cu cel puțin 20 la sută valoarea jucătorilor noștri. Iar acest 20 la sută poate să însemne mult în competiția europeană.

— Acesta e doar un pronostic?

— Nu. Am lucrat în ultimul timp cu băieții de la Progresul. M-am ocupat amănunțit de cîțiva dintre ei. Am reușit, împreună cu Drăgușin, o diferențiere a pregătirii, în funcție de ardere și recuperare. Am avut satisfacția ca Oaidă, Neacșu, Grama sau Viorel Popescu să joace aproape de valoarea lor maximă sau, în orice caz, în jurul lui 80 la sută. În schimb, tînărul Alecu a fost supus unui efort prea mare pînă spre mijlocul lui martie 1968 și a căzut foarte repede. Și Alecu nu e singurul caz în fotbalul nostru.

— Ce jucători manifestă constanță la un nivel acceptabil?

— Lereter, Petescu, Dinu de la Dinamo, Neacșu. Da, repet, Neacșu. Cei mai mulți, însă, ard foarte repede. Poți să cercetezi toate statisticile, n-ai să găsești jucători cu mai mult de 6—7 meciuri bune din 26. Herrera l-a scos din echipă pe Corso pentru că i-a jucat bine ceva mai puțin decît jumătate din meciurile de campionat — asta înseamnă 13—14. În schimb, la noi, e suficient să joci două-trei meciuri bune, pentru ca temperamentalul nostru iubitor al fotbalului să te aleagă cel mai bun jucător al anului.

— Ce părere aveți despre copii?

— Copiii de astăzi învață să joace fotbal exact ca acum 40 de ani. Școala fotbalului este SINGURA din țara noastră care nu a înregistrat ABSOLUT nici o ameliorare. Iar fotbalul 1968 nu mai poate fi învățat după abecedarul 1928.

— Antrenorii?

— Antrenorii copiilor noștri au, și poate pe bună dreptate, psihologia omului trimis la „munca de jos". Dar ce rost mai are să vorbim în mod special de antrenorii copiilor, cînd cele 3 000 de echipe care joacă în „Cupa României" au 300 (!) de antrenori?

— Ce părere aveți de nivelul general al antrenorilor?

— Cunosc situația nu numai în țara noastră. Antrenorii români nu sînt de loc mai puțin dotați în comparație cu antrenorii din țările cu fotbal avansat. În schimb, ei suferă enorm de pe urma lipsei de informare pe linie profesională. Am îndrăzneala să afirm că marele public e mai bine informat decît antrenorii într-ale fotbalului. Mă gîndesc la faptul că publicul are la dispoziție, pentru o informare adecvată cerințelor sale, un ziar de sport, o revistă sau două cu „de toate pentru toți". Antrenorul, însă, nu are acele mult dorite caiete de specialitate pură, cu ajutorul cărora să se informeze și să se verifice.

— Să revenim la...

— ...desigur, meciul cu Anglia.

— Nu. Astăzi se joacă fără bare. Să revenim la posibilitățile de progres în condițiile actuale.

— Se poate obține o creștere a pregătirii fizice, cu condiția atitudinii realmente științifice. Cel puțin la fel de importantă îmi pare a fi, însă, limpezirea minții jucătorilor. Mă refer, desigur, la nebuloasa tactică pe care o trădează în special mijlocașii, rupînd cu o plăcere, aș zice, sadică, terenul în două, prin lungi plimbări solitare, încheiate cu o pasă de doi metri și cu o demarcare de un metru.

— Cum se poate realiza această limpezire?

— Prin simplificarea limbajului. Există în mijlocul antrenorilor noștri o tendință spre „intelectualizarea" limbajului. Rezultatul? Jucătorii dorm în timpul ședințelor de pregătire tactică și nu corectează nimic. Mă întreb cum poți să nu dormi dacă îți sună în urechi „perimetrul care închide, parametrii necesarmente necesari utilității indispensabile și subordonate conținutului specific și intrinsec al jocului"?

— Vă mulțumesc pentru acest fragment care mă scutește să imaginez un alt final.

Horia I. CALIN

SPORT și MAFIA

Otravă în coș (III)

de LAMBERTO ARTIOLI

Presa americană parcă nu avea alte subiecte mai interesante în zilele acelea. Un cronicar de la „NEW YORK POST" s-a dus să ia un interviu președintelui uneia dintre universitățile implicate în scandal. „Nu pot crede că băieții mei au putut face un asemenea lucru", *a spus el cam enervat.* „Și de ce nu?" *i-a replicat cronicarul sigur pe el.* „I-ați plătit pentru efectuarea anumitor munci manuale în universitate, dar ei n-au prestat niciodată aceste munci, le-ați dat note pentru materii pe care nu le-au studiat și pentru ani pe care nu i-au frecventat niciodată, i-ați corupt ca să joace pentru dv. Ce diferență este între aceasta și faptul că organizatorii de pariuri le-au strecurat în buzunar un pumn de dolari ca să nu joace prea bine?"

Așa cum spuneam, 14 jucători au fost condamnați la pedepse variind între șase luni și trei ani de închisoare. Dar și Salvatore Gallazzo *a ajuns în pușcărie iar severitatea sentințelor, în acel îndepărtat 1961, a avut efectul dorit: timp de cîțiva ani, baschetul amator din Statele Unite a mers pe linia celei mai perfecte legalități.*

Pe neașteptate, în primele luni ale lui 1962, ciclonul s-a dezlănțuit din nou cu o altă serie de meciuri aranjate. Ancheta magistraturii a stabilit că, în timpul sezoanelor competiționale dintre 1956 și 1961, 20 de jucători de baschet, din 15 universități diferite, s-au lăsat corupți pentru un total de 44 500 dolari, pentru a influența rezultatul a 44 meciuri; alți șase au fost acuzați că au acceptat peste 800 de dolari. De data aceasta corupătorul se numea Aaron Wagman. *Țesătura neleguirilor sale era foarte fină, iar complicii lui se numeau:* Joe Green, Jerry Vogel, Joseph Hacken, Charles Tucker, Mike Siegel și Daniel Quindazzi.

Corupătorii știau totul despre viața studenților-jucători ce urmau să fie mituiți. Cu rare excepții, aceștia proveneau din familii strîmtorate. Unii nu aveau nici măcar familie, ceea ce le sporea și mai mult incapacitatea de a rezista la tentația banilor. Alții ar fi fost nevoiți să părăsească universitatea deoarece resursele lor materiale erau insuficiente. Dar, se știe cum sfîrșesc aceste lucruri: uneori mușchii pot mai mult decît mintea.

Jucătorii care s-au lăsat aderenți au fost: Anton Muehlbauer, Stan Niewierowski, Terry Lietchfield, Don Callagher, Lou Brown, Doug Moe, Frank Majewski, Wince Kempton, Jack Egan, Ed Bowler, Connie Hawkins, Roger Brown, Arthur Hicks, Henry Gunter, Alphra Sauders, Charlie North, John Morgan, Glenn Cross, Bob Kraw, Pete Kelly, Nike Parenti, Bill Chrystal, Jerry Graves, Fred Portnoy, Arthur Mandel și Ray Paprocky.

Primele partide aranjate despre care s-a aflat ceva au fost cele cinci susținute de Universitatea St. John *în sezoanele 1956—57. Jucătorii mituiți au fost* Mike Parenti *și* Bill Chrystal; *fiecare a primit 4 450 dolari de la* Joseph Hacken, *care îi avea de la* Aaron Wagman.

Tot la începutul sezonului 1956, Jerry Graves, *căpitan și bun realizator al echipei din Mississipi, a băgat în buzunar o sumă și mai mare: 4 750 de dolari pentru a influența rezultatul a patru partide. Același* Wagman *i-a încredințat banii. După descoperirea neleguirii,* Graves, *a fost poreclit de colegi „Mister Scandal-baschet".*

Cine erau și de unde proveneau acești jucători maleabili? Anton Muehlbauer, *de pildă, olandez de origine, era fiul unor părinți despărțiți; băiat simpatic, dar ușor influențabil, a fost totdeauna un școlar sărac, chiar și pe vremea cînd frecventa cursurile școlii* Abraham Lincoln *din Brooklyn; Universitatea statului Carolina de Nord l-a exmatriculat mai înainte de a izbucni scandalul din baschetul american. Un altul,* Stan Niewierowsky, *după cîte spuneau colegii lui, ar fi făcut pariuri pe orice. Dacă cineva arunca în aer un fulg,* Stan *ar fi pariat fie că fulgul atinge pămîntul, fie că nu-l atinge. Cînd a fost acuzat că a influențat rezultatul unor partide, a încercat să se scuze spunînd nepăsător:* „Aveam nevoie de bani". Don Callagher, *însă, trebuia să-și întrețină soția și un copil.* Frank Majewski *a acceptat pumnul de dolari pentru a-și ajuta mama văduvă și suferindă care nu putea munci.* Jack Egan *era căsătorit, trebuia să-și crească cei doi copii și să plătească o intervenție chirurgicală la care fusese nevoită să se supună soția sa pentru întreruperea unei sarcini.* Bowler *a devenit tată a două gemene premature în sezonul 1960—61 și neștiind cum să facă față cheltuielilor a înghițit și el momeala.*

Roger Brown. *Tatăl și mama lui trăiau despărțiți, iar aceasta din urmă trebuia să întrețină alți cinci copii, dintre care unul — mezinul — suferind de paralizie.* Roger *nu a văzut nici măcar un cent în toată copilăria lui. El a fost acuzat că a primit 250 de dolari și alte cîteva favoruri (un automobil pus tot timpul la dispoziția lui, hrană și benzină gratis, bilete la spectacole etc) toate de la* Joseph Hacken, *mîna dreaptă a lui* Wagman. *Acordul între* Roger Brown, *colegul său* Connie Hawkins *(care a primit 210 dolari) și corupătorul* Hacken *a fost încheiat la Madison Square Garden, cu ocazia unui meci de baschet. Au fost văzuți atunci, alături de avocatul* Jack Molinas, *cîndva idolul echipelor* Columbia *și* Fort Wayne, *exclus din Asociația națională de baschet pentru că pariase pe propria-i echipă.*

Arthur Hicks, *un negru, era jucător la* All State *din St. Elizabeth, în sudul orașului Chicago. Era un mare jucător; a primit cel puțin cincizeci de oferte ca să treacă în echipa unor colegii ca* Big Ten *și* Notre Dame. *Provenea din slums-uri (mahalale) și a fost totdeauna lefter. Foarte bun baschetbalist, el reprezenta cazul tipic al studentului întreținut de universitate doar pentru randamentul său sportiv: căzut la examenele de geografie și de engleză, a fost eliminat în anul următor pentru că nu avea suficiente resurse materiale.*

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

Primele telefoane...

NINGE... NINGE... NINGE...

Iarnă a intrat deplin în drepturile ei, o dată cu noul an, acoperind întinsurile cu un covor gros de zăpadă. Uitîndu-te pe fereastră, la orice te poți gîndi în aceste zile, numai la fotbal nu. Balonul rotund, în jurul căruia se țes atîtea povești, atîtea drame, pare să hiberneze în magaziile de materiale și echipament, așteptînd venirea primăverii sau măcar sosirea unor zile mai favorabile.

Imaginea este, însă, numai aparentă. Multe echipe se pregătesc să-și reia „lucrul" în vederea returului, convinse că fiecare zi de muncă în plus le poate asigura o mai bună reprezentare la primăvară, cînd vor fi chemate din nou la start. De altfel, pînă la 9 martie, nici nu mai e chiar atît de mult timp. Iubitorii fotbalului, probabil au și început să numere zilele...

Ieri, o dată cu reluarea lucrului la redacție, telefoanele au început să sune. Ca de obicei, la datorie, corespondenții noștri ne-au transmis primele vești ale anului în legătură cu activitatea echipelor de fotbal.

ALLO! AICI ARADUL!

În aparat se aude vocea bine cunoscută pentru noi a colaboratorului nostru ȘTEFAN IACOB, corespondentul principal din județul Arad.

Să-l ascultăm împreună cu ev.:

„Vă transmit vești de la U.T.A. Prima ședință de lucru a fotbaliștilor arădeni va avea loc sîmbătă 4 ianuarie. La ora 10 dimineața este programată vizita medicală a tuturor jucătorilor. După cum se știe, antrenorul principal, Nicolae Dumitrescu, este plecat în Anglia. În lipsa lui, frînele vor fi luate de I. Reinhardt și Al. Dan. Am aflat că U.T.A. se va deplasa, pentru o scurtă perioadă, la Băile Herculane. Apoi, echipa se va întoarce la Arad, unde va face primele antrenamente în aer liber. Pentru luna februarie, este proiectat un turneu de cîteva jocuri, în Belgia.

Vești mai puțin plăcute mi-au parvenit de la Vagonul. Antrenorul Toma Jurcă și-a dat demisia. Provizoriu, îl înlocuiește Radin Dușan, antrenorul echipei de juniori."

ALLO! AICI BACĂUL!

— „Allo! Aici e ILIE IANCU. Vă dau vești din tabăra dinamoviștilor băcăuani. În lipsa lui D. Nicușor, plecat pentru studii și documentare în R.F. a Germaniei, pregătirile echipei vor fi conduse de fostul jucător C. Rădulescu, ajutat de Mihai Macri, antrenorul juniorilor. În programul echipei din Bacău este prevăzută, în primul rînd, vizita medicală, după care va urma o perioadă de antrenament la Bacău, iar după 16 ianuarie, întregul lot se va deplasa la Slănic-Moldova.

În această perioadă, jucătorii au și alte preocupări importante. Kiss și Maghiar, de pildă, se pregătesc pentru examene la Institutul pedagogic, iar Ghiță. Velicu, Dușan, D. Ene, Rugiubei și Bălață recitesc de zor materia pentru sesiunea de examene de la liceu."

ALLO! AICI TG. MUREȘ!

Fotbaliștii de la A.S.A. Tîrgu Mureș — așa cum ne-a comunicat ION PAUȘ — au avut un dublu motiv de a-și felicita antrenorul principal — *Tiberiu Bone*. În primul rînd, cu prilejul Anului Nou, și apoi, cu ocazia avansării acestuia la gradul de colonel.

Vacanța fotbaliștilor încetează pe ziua de 6 ianuarie, cînd toată lumea va trebui să fie prezentă la club. În prima garnitură au fost promovați jucătorii Stîngă, Dondoș, Hajnal și Caniaro, din lotul de tineret.

Primele antrenamente se vor desfășura de la 8 ianuarie — în sală și în aer liber.

★

Acestea au fost doar primele telefoane. Noul an abia a început...

Perioadă de transferări la fotbal

Pentru a da posibilitatea îmbunătățirii componenței echipelor participante în campionatele pe 1968—1969 și totodată pentru a cuprinde în pregătiri loturile respective în timp util, Biroul Federației române de fotbal a stabilit o nouă perioadă de transferare între 6—31 ianuarie 1969.

În această perioadă își vor putea cere transferarea jucătorii legitimați la orice categorii de echipe, cu excepția celor transferați pe termen limitat în perioada 17 iulie—5 august 1968.

Cererile de transferare, însoțite de acordul scris al asociațiilor sau cluburilor sportive din care provin jucătorii respectivi și de carnetul de legitimare, se vor depune la Federația română de fotbal, dacă se referă la asociații sau cluburi sportive din diviziile A, B și C, și la comisiile județene de fotbal în celelalte cazuri.

Selecționata divizionară română — selecționata cluburilor din Israel 0-1 (0-1)

TEL AVIV. (prin telefon) Marți după amiază, pe stadionul din cartierul Ialfa, în prezența a 20 000 de spectatori, selecționata divizionară română a susținut a doua partidă în compania selecționatei cluburilor din Israel. De data aceasta, fotbaliștii români au părăsit terenul învinși, cu scorul de 1—0. Unicul gol al meciului a fost marcat în minutul 2. După executarea unei lovituri de colț, portarul Gornea a scăpat balonul din mînă și înaintașul advers, Springer, atent, a introdus mingea în plasă. În continuare, jucătorii ambelor echipe au desfășurat un joc frumos, cu multe faze de poartă. Fotbaliștii români au avut unele perioade de dominare și au lăsat o bună impresie prin jocul de cimp. Dar și cu acest prilej, s-a manifestat o veche carență: ineficacitatea. De mai multe ori Dembrovschi, Dumitrache și Dinu au ratat ocazii bune de a egala.

Au fost folosiți următorii jucători: Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Mocanu (min. 46 Deleanu), Anca, Nunweiller VI, Pantea, Dembrovschi, Dumitrache (min. 46 Domide), Lucescu.

Încep jocurile din categoria B

Încheierea și a celei de a doua manșe a campionatului de hochei nu va determina o pauză totală în activitatea competițională internă. Este foarte adevărat că a treia manșă a disputei pentru titlu va avea loc abia în luna martie (pînă atunci selecționatele țării vor susține o serie de jocuri internaționale, urmînd ca prima reprezentativă să se prezinte la startul C.M. la finele lunii februarie) dar, între timp, vor intra în scenă formațiile de categoria B, a căror întrecere va fi găzduită, pe patinoare naturale, în mai multe orașe din provincie.

Mai înainte însă de a vorbi despre locurile și datele de desfășurare a acestei competiții, trebuie spuse cîteva cuvinte despre participare. Deși termenul acordat de federație a fost destul de lung (începînd din luna octombrie), totuși, pînă la 31 decembrie s-au primit înscrieri doar de la patru formații: *Tîrnava Odorheiul Secuiesc, Avîntul Gheorghieni, Șurianul Sebeș* și *Cooperatorul Tg. Secuiesc*. În ultimul moment a sosit și o telegramă de înscriere din partea asociației sportive *Metalul Rădăuți*. Dar mai sînt alte centre, cu veche activitate în acest sport, de unde nu s-a primit nici o veste. De pildă, din orașul *Tg. Mureș*, unde pînă anul trecut a existat o echipă *(Comerțul)*, cu un lot destul de bun, din *Sighișoara* sau chiar din *Brașov*. Firește, termenul de înscriere nu poate fi prelungit la infinit, deoarece datele prevăzute în calendarul competițiilor interne trebuie respectate.

Campionatul categoriei B se va desfășura în două manșe, fiecare cu tur și retur. Echipa clasată pe primul loc va avea dreptul de a susține un joc de baraj pentru promovarea în prima categorie, cu formația clasată pe ultimul loc în campionatul categoriei A. Acest meci de calificare se va disputa la sfîrșitul lunii martie pe patinoarul artificial din Poiana Brașov, paralel cu partidele din „Cupa României", la care au fost invitate primele patru clasate în campionatul categoriei A.

Comisia de competiții a federației a alcătuit programul ținînd seama că — inițial — s-au înscris doar patru echipe: turul primei manșe la Odorheiul Secuiesc în zilele de 10, 11 și 12 ianuarie, iar returul la Gheorghieni în zilele de 15, 16 și 17 ianuarie. Cum însă în ultimul moment a sosit și cererea de participare a formației Metalul Rădăuți, probabil că datele vor fi modificate, în cazul acesta fiind necesare nu numai trei zile pentru un tur, ci cinci.

LOTO—PRONO

S-a prelungit vînzarea la tragerea specială Loto a Revelionului

La cererea participanților, vînzarea biletelor pentru tragerea specială LOTO a Revelionului din 3 ianuarie 1969 s-a prelungit pînă sîmbătă 4 ianuarie 1969.

Tragerea va avea loc la 5 ianuarie 1969 în Capitală.

Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă joi 9 ianuarie 1969 ora 13 în orașele reședință de județ și pînă miercuri 8 ianuarie 1969 ora 13 în celelalte localități.

La această tragere se atribuie în număr nelimitat autoturisme și se acordă 10 autoturisme prin tragere la sorți. De asemenea, se acordă 40 excursii în U.R.S.S. — Asia Centrală prin O.N.T. și numeroase premii în bani.

Se extrag 30 de numere. Variantelor cu 2 numere cîștigătoare din 6 extrase, li se atribuie cîte 100 lei.

Cu biletele de 10 lei se poate participa la toate extragerile.

★

Programul concursului Pronosport Nr. 1 din 5 ianuarie 1969 este următorul: I Bari — Lazio (pronostic pauză), II Bari — Lazio (pronostic final), III Brescia — Spal (pronostic pauză), IV Brescia — Spal (pronostic final), V Genoa — Mantova (pronostic pauză), VI Genoa — Mantova (pronostic final), VII Catanzaro — Perugia, VIII Como — Reggiana, IX Livorno — Cesena, X Modena — Reggina, XI Monza — Lecco, XII Padova — Catania, XIII Ternana — Foggia.

Rezultatele concursului special Pronoexpres din 1 ianuarie 1969

PREMII OBIȘNUITE (bilete de 6 și 15 lei)

Extragerea I: 18 36 19 6 41 34

Extragerea a II-a: 9 3 31 12 18 40 24

PREMII SUPLIMENTARE (bilete de 6 și 15 lei)

Extragerea a III-a: 28 39 37 9 1

Extragerea a IV-a: 17 32 21 43 5

Extragerea a V-a: 41 20 4 36 35

Extragerea a VI-a: 21 44 18 38 4

Extragerea a VII-a: 31 34 28 7 3

Extragerea a VIII-a: 30 4 18 24 2

PREMII SPECIALE (bilete de 15 lei)

Extragerea a IX-a: 19 15 16 41 42 21 26

FOND DE PREMII: 4.459.761 lei din care:

Extragerea I: 914.706 lei

Extragerea a II-a: 914.706 lei

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 27 DECEMBRIE 1968

Categoria a II-a: 3 variante a 30.731 lei și 5 variante a 7.682 lei; Categoria a III-a: 82 a 1.304 lei și 206 a 326 lei; categoria a IV-a: 329 a 478 lei și 504 a 119 lei; categoria a V-a: 729 a 251 lei și 1241 a 62 lei.

Report categoria I: 87.073 lei